

РЕШЕНИЕ

№ 163

гр. Варна, 10.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ВАРНА в публично заседание на петнадесети март през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Елина Пл. Карагьозова

при участието на секретаря Христина Здр. Атанасова
като разглежда докладваното от Елина Пл. Карагьозова Търговско дело № 20233100900577 по описа за 2023 година

за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е образувано по предявен от Д. М. Н. с ЕГН ***** от с. Разделна, общ. Белослав, ул.“Централна“11 срещу „Еос Матрикс“ЕООД с ЕИК 131001375 със седалище и адрес на управление гр.София, ж.к.“Малинова долина“, ул.“Рачо Петков-Казанджията“ 4-6, иск с правно основание чл.439 от ГПК за признаване за установено в отношенията между страните, че ищецът, в качеството му на единствен наследник на Н. Д. Н. с ЕГН *****, поч. на 13.12.2020г., не дължи поради погасяване по давност на правото на принудително изпълнение сумата от 31801,51 лева, представляваща главница по Заповед за изпълнение по чл.417 от ГПК №7242/18.08.2011г. по ч.гр.д. №12278/2011г. на ВРС, издадена в полза на „Райфайзенбанк България“ЕАД, вземането по които е цедирано в полза на „Еос Матрикс“ЕООД, която е предмет на принудително изпълнение по изп. дело №661/2011г. по описа на ЧСИ И. С..

В исковата молба се твърди, че срещу Н. Д. Н. е издаден изпълнителен лист в полза на „Райфайзенбанк България“ЕАД въз основа на Заповед за изпълнение по чл.417 от ГПК. Образованото по изпълнителния лист изп. дело №661/2011г. по описа на ЧСИ И. С. е прекратено на основание чл.433, ал.1, т. 8 от ГПК. Заповедта за изпълнение е връчена лично на длъжника на

14.09.2011г. Няма данни за постъпило възражение срещу заповедта по чл.414 от ГПК. Вземането по изпълнителния лист е прехвърлено на ответника „Еос Матрикс“ЕООД с рамков договор от 15.11.2016г. и конкретен договор за цесия от 14.02.2017г. След смъртта на длъжника, ищцата се явява единствен негов наследник по закон, с оглед извършените на 18.08.2021г. и 23.03.2022г. от останалите наследници откази от наследство. Към 31.05.2023г. е настъпила пет годишна погасителна давност.

Ответникът, по реда на чл. 131 ГПК, депозира писмен отговор, в който признава, че към датата на подаване на иска е настъпила петгодишната погасителна давност, по силата на която е погасено правото на принудително изпълнение за процесното вземане, поради което счита, че липсва правен интерес за ищцата от водене на производство. Признава, че след прекратяване на изп. дело действия по събиране на задължението не са предприемани. Твърди, че спрямо ищцата в качеството ѝ на наследник не са предприемани каквито и да било действия по събиране на вземането. Задължението е отписано от счетоводните книги на дружеството. Отправя покана до ищцата да получи от ответното дружество оригиналния екземпляр на изпълнителния лист или да посочи адрес, на който да му бъде изпратен. Твърди, че ищецът не е отправял искане за връщане на изпълнителния лист, за да се приеме, че това е отказано от ответника. Поддържа, че между страните липсва спор, поради което искът се явява недопустим. В евентуалност признава иска и моли за уважаването му с последиците на чл.78, ал.2 от ГПК по съображения, че не е станал причина за завеждане на иска, тъй като не е предприемал действия, които да накърняват правната сфера на ищеца.

Съдът, след съвкупна преценка на събраните по делото доказателства, заедно и поотделно и по вътрешно убеждение, приема за установено следното **от фактическа и правна страна:**

С отрицателния установителен иск по чл. 439 ГПК се предоставя право на защита на длъжника в изпълнителния процес да оспори вземането и оттам материалноправната незаконосъобразност на изпълнението, когато то се основава на новонастъпили факти. С иска за недължимост на суми по изпълнителния лист се цели установяване несъществуването на изпълняемото право, като при уважаването му, на кредитора се отнема възможността да иска принудително осъществяване на своето право.

Поради потенциалната възможност кредиторът да предприеме принудително изпълнение във всеки момент докато изпълнителният лист е в негово държане, до предаването му на длъжника за последния е налице правен интерес да оспори по исков ред съществуването на изпълняемото право. Отправената с отговора покана за предаване на изпълнителния лист не води до отпадане на правния интерес, а следва да се преценява на плоскостта на отговорността за разноски. По изложените съображения искът се явява допустим и подлежи на разглеждане по същество.

Съобразно разпоредбата на чл. 439, ал. 2 ГПК, предявеният иск може да се основава само на факти, настъпили след приключване на съдебното дирене в производството, по което е издадено изпълнителното основание. Нормата има процесуален характер и визираните предпоставки обуславят допустимостта на производството. Наличието на нововъзникнал факт е условие за допустимост на оспорването. В случая искът е основан на твърдения за погасяване на вземането по изпълнителния лист поради изтекла след издаването му давност.

Съгласно даденото с ТР № 2/26.06.2015 г. задължително тълкуване, по време на изпълнителния процес давността не спира и се прекъсва от всяко изпълнително действие в рамките на определен изпълнителен способ, от който момент започва да тече нова петгодишна давност.

В конкретика в разглеждания случай с протоколно определение от 15.03.2024г. са приети за безспорни и ненуждаещи се от доказване следните факти: 1./ ищцата се явява единствен наследник по закон на Н. Д. Н. с ЕГН *****, поч. на 13.12.2020г., 2./ въз основа на влязла в сила на 28.09.2011г. Заповед за изпълнение по чл.417 от ГПК 7242/18.08.2011г. по ч.гр.д.12278/2011г. на ВРС, е издаден изпълнителен лист в полза на „Райфайзенбанк България“ЕАД срещу Н. Д. Н. за сумата 31801,51 лева, като заповедта е връчена на длъжника на 14.09.2011г.; 3./ въз основа на изпълнителния лист е образувано изп. дело №661/2011г. по описа на ЧСИ И. С., което е прекратено на основание чл.433, ал.1, т. 8 от ГПК; 4./ към момента на предявяване на иска в продължение на пет години по изпълнителното дело не са предприемани изпълнителни действия в рамките на определен изпълнителен способ; 5./ вземането по изпълнителния лист е прехвърлено на ответника „Еос Матрикс“ЕООД с рамков договор от 15.11.2016г. и конкретен

договор за цесия от 14.02.2017г.

С оглед така установените безспорни факти, съдът намира материалната легитимация на страните и основанието на иска за доказани. По делото липсват наведени твърдения и представени доказателства спрямо ищеца или неговия наследодател да са били извършвани каквито и да било изпълнителни действия в рамките на определен изпълнителен способ. С оглед изложеното следва да се приеме, че на 28.09.2016г., с изтичане на петгодишния срок, считано от влизане в сила на заповедта за изпълнение, изпълняемото право се е погасило по давност.

Установеният по делото факт на изтекла след издаване на изпълнителния лист погасителна давност обуславя основателността на предявения иск с правно основание чл.439 от ГПК, който следва да бъде уважен.

По отговорността за разноските съдът намира, че същите следва да бъдат възложени в тежест на ответника, тъй като с поведението си същият е станал причина за предявяване на иска. Признанието на иска и предложението за предаване на изпълнителния лист не обосновават приложението на чл.78, ал. 2 от ГПК, тъй като са направени след предявяване на иска, за което ищецът е сторил обосновани разноски. Основание за освобождаване от отговорност за разноски би било налице в случай на представени доказателства, че преди подаване на исковата молба до ищеца е отправена извънсъдебна покана за връщане на изпълнителния лист. Като правоимащо лице по изпълнителния лист ответникът е този, който следва да инициира предаването на изпълнителния титул. За ищеца подобно правомощие не е налице. Твърденията на ответника за липса на предприети принудителни действия спрямо ищцата като наследник на длъжника са ирелевантни, предвид изложените вече твърдения, че държането на изпълнителния лист предоставя на вискателя постоянна възможност да стори това. Отделно от това същите се опровергават от ангажираните гласни доказателства, според които извънсъдебни претенции към ищцата от страна на ответника са отправяни многократно.

С оглед отправеното искане в списък по чл.80 ГПК и представените доказателства, на основание чл.78, ал.1 от ГПК в полза на ищеца следва да бъдат присъдените сторените в производството разноски в размер на 4462.06

лева, от които 3190 лева адвокатско възнаграждение и 1272.06 лева държавна такса. Възражението на ответника за прекомерност на заплатеното адвокатско възнаграждение се явява неоснователно, доколкото същото не надвишава предвидения в Наредба 1/09.07.2004г. минимален размер (3194.12 лева).

Мотивиран от изложеното, съдът

РЕШИ:

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО в отношенията между ищеца Д. М. Н. с ЕГН ***** от с. Разделна, общ. Белослав, ул.“Централна“11 и ответника „Еос Матрикс“ЕООД с ЕИК 131001375 със седалище и адрес на управление гр.София, ж.к.“Малинова долина“, ул.“Рачо Петков-Казанджията“ 4-6, че ищецът в качеството му на единствен наследник на Н. Д. Н. с ЕГН *****, поч. на 13.12.2020г., не дължи на ответника сумата от 31801,51 лева, представляваща главница по Заповед за изпълнение по чл.417 от ГПК №7242/18.08.2011г. по ч.гр.д. №12278/2011г. на ВРС и изпълнителен лист, издадени в полза на „Райфайзенбанк България“ЕАД, вземането по които е цедирано в полза на „Еос Матрикс“ЕООД с рамков договор от 15.11.2016г. и конкретен договор за цесия от 14.02.2017г., която е предмет на принудително изпълнение по изп. дело № 661/2011г. по описа на ЧСИ И. С., поради погасяване по давност на правото на принудително изпълнение след издаване на заповедта за изпълнение, на основание чл.439 от ГПК.

ОСЪЖДА „Еос Матрикс“ЕООД с ЕИК 131001375 със седалище и адрес на управление гр.София, ж.к.“Малинова долина“, ул.“Рачо Петков-Казанджията“ 4-6, да заплати на Д. М. Н. с ЕГН ***** от с. Разделна, общ. Белослав, ул.“Централна“11, сумата от **4462.06 лева**, представляваща сторени съдебно-деловодни разноски в първоинстанционното производство, на основание чл.78, ал.1 от ГПК.

Сумата може да бъде заплатена по следната банкова сметка ***** с титуляр адв.П. Н..

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Варненски апелативен съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Окръжен съд – Варна: _____